

ДР. МИЈО МИРКОВИЋ
(1898—1963)

Недавно је у својој 65 години преминуо наш познати економист Мијо Мирковић. Рођен у селу Ракаљ у Истри 1898, Мирковић се школовао у родном месту, а затим у Пазину и у Забреху (Чехословачка). После стицања доктората економских наука Мијо Мирковић је радио као службеник у разним предузећима, рудницима, коморама и сличним установама у Србији. Током 1928 изабран је за доцента на Правном факултету у Суботици, 1933 за ванредног, а 1938 за редовног професора. Септембра 1939 изабран је за редовног професора на новооснованој Економско-комерцијалној високој школи у Београду, а убрзо после тога постаје и декан те школе. За време рата живео је претежно на Крку радећи као рибар и морнар. Био је хапшен и прогањан од стране италијанских окупатора, а 1944 прикључује се партизанским одредима.

По завршетку рата обављао је значајне државне и политичке функције у земљи, а у току 1945 и 1946 био је члан наших делегација на међународним преговорима у Лондону и Паризу. Убрзо затим постаје редовни професор на Економском факултету у Загребу; 1947 изабран је за члана Југословенске академије знаности и уметности, а од 1958 до 1961 био је и њен генерални секретар.

Најзначајније резултате у свом научноистраживачком раду остварио је Мијо Мирковић на пољу економске политике. Он је студиозно и озбиљно пришао изучавању низа проблема из овог домена и у времену од 1931 до 1939 објавио седам уџбеника у којима је обрадио читав систем економске политике. То су *Увод у економску политику* (1935), *Индустријска политика* (1936), *Аграрна политика* (1939), *Саобраћајна политика* (1934), *Трговина и унутрашња трговинска политика* (1931), *Спољна трговинска политика* (1932) и *Занатска политика* (1934). Поред тога запажена је и његова монографија *Развој економске мисли у XIX вијеку* објављена 1938. Сви ови радови имали су пионирски карактер и представљали су прво озбиљно теоријско постављање и научну обраду многих проблема из области економске политике.

У периоду после Другог светског рата наставља се плодна научноистраживачка активност Мије Мирковића. Тако се појављују монографије *Економска структура Југославије од 1918—1941* (1950) и *Економика аграра ФНРЈ* (1950), као и низ других мањих и већих радова, чланака, итд. Нарочито је привукло пажњу стручњака обимно дело *Економска историја ФНРЈ* (1958). *Увод у економску ФНРЈ* (1959) представља покушај да се поставе темељи за изучавање послератне економике Југославије и да се анализирају и генерализују искуства и оцене резултати остварени од 1945 па надаље у економској политици земље.

Значајан успех постигао је Мијо Мирковић и као песник и књижевник објављујући своје радове под псеудонимом Мате Балота. Овде посебно треба навести његов роман *Тијесна земља* и збирку песама *Драги камен*. Међу радовима Мирковића у овој области нарочито је значајна обимна мо-

нографија посвећена животу и раду Матије Влацића Илирика (1960), за коју је добио највећу републичку награду.

Мијо Мирковић био је човек огромне радне енергије. Његова искуства у вези са научноистраживачким радом и организацијом и извођењем начела била су драгоцене. Он је био велики патриота и доследан борац за прогресивне идеје. Бавећи се врло много проблемима аграрне политике он није заборављао важност и значај индустрије. Још давно, у периоду између два светска рата, он се залагао за планску индустријализацију наше земље и посебно је подвлачио важност тешке индустрије. Он се још 1927 изјашњавао за успостављење и развијање економских односа са СССР.

Научноистраживачки рад Мије Мирковића одликују солидне анализе, примена историјског и компаративног метода у излагању и обрађивању одређених материја како из области економске политике, тако и из осталих економских наука, затим потребан критицизам и опрезност у интерпретирању теоријских поставки и мишљења разних аутора, а изнад свега изванредно богат и разноврстан чињенички материјал који је спретно и значајно коришћен за документовање одговарајућих ставова и схватања изнетих у појединим монографијама, уџбеницима и чланцима.

В. Васић